

Roosipeenar valmistub talveks

KRISTA KIROTAR

Rooside katmisega ei maksa rutata – õige aeg saabub alles siis, kui maapind on mõne sentimeetri ulatuses külmunud ning ilm ööpäevaringselt mõne külmakraadiga.

Seni kuni ilm pole veel vajalikult külmaks läinud, saate kuiva ilmaga varuda puulehti – kuivad lehed on roosidele hea talvekate. Eriti hästi sobivad tammelehed oma suure parkainete sisalduse tõttu, need ei vetti ega ködune kergesti.

Ärge toppige lehti tihedalt kotti, vaid hoidke neid õhurikkalt ja kuivalt. Lehtede säilitamiseks võib näiteks keerata aiavõrgu tükist silindri, mis katke pealt kaanega. Nõnda saavad lehed õhku ning on samas kaitstud vihma eest.

Viimased ettevalmistused

Hoolas aednik kuhjas juba mõni nädal tagasi oma peenraroosidele juurte peale kuiva mulda või liiva, et kaitsta neid esimeste sügiseste öökülmade eest. Enne muldamist lõikas ta umbes paarikümne cm kõrgusel ära alumised lehed ning korjas peenralt ära sinna langenud haiged roosilehed, närbunud õied ja umbrohu.

Mullatud roosid võivad edasi kasvada ning õitseda kuni tugevamate külmadeni.

Öökülmadele järgnevad varsti päevased külmakraadid. Paar miinuskraadi karastab roose parasja-

Katke põõsas esmalt kuuseokstega.

Sobiv tagasilõikamise kõrgus on 25–40 cm. Mullatud ja tagasilõigatud roos.

gu, kuid kui maapind juba mõne cm ulatuses läbi külmub, läheb asi tõsiseks.

Nüüd võib roose nii palju tagasi lõigata, et oleks hõlpsam katta: kõrgemaid põõsaid kuni poole kõrguseni, madalamaid vähem. Alles jäävad oksad võiksid olla vähemalt 25–40 cm kõrgused.

Puhastage põõsad ja peenar täielikult lehtedest ning taimejäanustest, sest kõigel sellel, mis maha jääb, pesitsevad suurima mõnuga taimekahjustajad. Vajadusel lisage taimede ümber mullatud koonustesse veel kuiva mulda.

Läheb katmiseks

Kui peenar on puhas ja õues ööpäev ringi juba mõni külmakraad, hakake roose katma.

Parim katematerjal on kuuseoksad. Katsuge need panna nii, et nad aitaksid taimedele lund koguda ning kaitseksid põõsaid ka varakevadiste eredate päikese kiirte eest. Kuni ilmad püsivad kuivemad ja külma on paar kraadi, on kõik hästi.

Kui läheb külmemaks (–10 kraadi ja alla selle), tuleb katet lisada. Nüüd on aeg kasutada sügisel varutud kuivi lehti.

Laotage need u 20 cm paksuselt kuuseokste peale ning neile asetage omakorda veel mõni oks lehtede kinnihoidmiseks.

Vettimise vältimiseks võib lisada ka mõne laiema laua, eterniiditahvli, ruberoiditüki, koormakatte või midagi muud vett pidavat. Hunnikule võib panna ka kilet, kuid alati nii, et jääksid piisavad õhutusavad ning kattealune ei muutuks umbseks.

Tugeva pakase ja külma lumeta talve korral on selline kate hädavajalik, kuid soojemate ilmadega tuleb kattealust kindlasti õhutada.

Väänroosidega vaeva rohkem

Väänroosi oksad siduge toetusvõre küljelt lahti ning eemaldage ka kõik lehed, rohtsed võrsed, õiepungad ja äraõitsenud õisikud.

Enne külmade saabumist tuleb oksad kokku painutada. Tõmmake need alla ja kinnitage konksukestega maa külge. Painutage oksid kindlasti siis, kui päeval on veel plusskraadid, sest külmunud oksad on haprad ja murduvad kergesti.

Mullale tõmmatavate okste alla asetage maaga otsese kokkupuute vältimiseks mõned kuuse- või männioksad või puitrest. Jämedamaid roosioksi painutage ettevaatlikult ja järk-järgult mõnepäevaste vahedega.

Väänroos võib talvituda ka püstiasendis või kergelt painutatuna. Katke ta eterniiditahvlistest, puitkilpidest, ruberoidist vms moodustatud katusega, et suunata sademe-